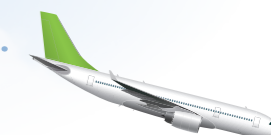

Живеем на различни
места по света,
но чувствата
ни са същите,
когато близо до нас
построят храм!

От Париж до Сапоро

Изготвено от интервюта на Ейми Лийвит, Юта, САЩ.

Спираловидно
стълбище в храма
Париж Франция

Казвам се Рейчъл. Живея близо до храма Париж Франция.

Храмът е много важен за моето семейство. Преди да построят храма в Париж, ние предприемахме семейни пътувания до храма Франкфурт Германия по няколко пъти в годината. Трябваша ни 10 часа, за да стигнем дотам и да се върнем!

Обичахме да гледаме как строят новия храм. Всяка седмица след събранията в Църквата, нашите родители минаваха покрай строежа с колата, за да можем да видим как напредва работата. Първо те събориха една стара сграда и изкопаха голяма дупка. След това започнаха да строят храма все по-високо. Скоро Господният дом вече беше готов!

С моите братя и сестри с радост ще отидем в храма един ден. По-голямата ми сесетра, Естер, първа ще участва в кръщения. Ние всички много искаме да дойде и нашият ред. Обичаме храма и сме щастливи да имаме един в нашия град!

Полилеят в селестиалната
стая на храма Сапоро
Япония

Казвам се Коши. Аз живея до храма Сапоро Япония. Обичах да седя на прозореца на моя дом и да гледам как строят храма.

По време на отворените врати, поканих един мой добър приятел да дойде с нас. Той мислеше, че всичко е прекрасно.

Мисля, че храмовото освещаване е нещо като рожден ден на храма. На този ден беше и моят рожден ден. Беше рожденият ден и на президент Монсън! Родителите ми и аз бяхме в храма, когато беше осветен.

Много съм благодарен, че живея близо до храма. Когато имам труден ден в училище, мога да мина през градината на храма на път за дома. Чувствам обичта на Небесния Отец, докато съм там. Очаквам деня, когато ще мога да вляза вътре, за да участвам в кръщения и по-късно да се ожена там. ■